

BOG

DEN DER RÅBER LYVER (/BOEGER/DEN- DER-RABER-LYVER)

Af Lea Korsgaard (/forfattere/lea-korsgaard) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

Log ind (/user/login?destination=/boeger/den-der-raber-lyver) for at anmelde

BASIS%3ANULL)

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?

u=https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-raber-

url=https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-raber-lyver&status=Den der råber

lyver&title=Den der råber lyver)

lyver+https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-raber-lyver)

Den offentlige debats forfald skyldes ikke *fake news*.

Den skyldes de nyheder, der prioriterer hastighed over substans, konflikt over løsning og larm over mening. Skal journalistiken bidrage til at bekæmpe tidens boom af løgne og misinformation, har den derfor stærkt brug for hjælp. Fra alle, der insisterer på at leve i et samfund, hvor vi kan stole på hinanden.

ANMELDELSE

(/users/daniel-
boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent
26 maj.17

Skarp og velskrevet bog om, hvad det betyder for den offentlige debat, at misinformation, breaking- og fake news er blevet en væsentlig del af mediebilledet. Og hvordan vi gør op med det.

Umiddelbart kunne det lyde som en selvhjælpsbog, når man læser bagsideteksten, hvor der bl.a. står: "Denne bog giver syv gode råd til (...)", men det er bestemt ikke tilfældet. Undertitlen lyder "Mediebrugernes manual til løgnens tidsalder", og det er netop, hvad det er: En manual. Minibogen kan med lidt god vilje, presses ned i baglommen eller i brystlommen på en skjorte. Jeg kan kun anbefale, at man ugentligt, hvis ikke dagligt, minder sig selv om, at den offentlige samtale er i fare, fordi den der råber og lyver vinder. Men sandheden er derude.

Antallet af nyheder eksploderer; det er tilfældet i alt fra etablerede medier til den enkeltes profil på nettet. Vi bliver hele tiden bombaderet med noget, der ligner sandhed eller en nuanceret udlægning af verden. Det er måske ikke en nyhed, at det forholder sig sådan, men dog stadig værd og vigtigt at beskæftige sig med.

Derfor skriver Lea Korsgaard også, at det er vigtigt at sætte tempoet ned. At det

Den der råber Lyver af Lea Korsgaard siger, at det er vigtigt at være transparent med, at det ikke skal være et ideal at komme først med en nyhed, hvis man reelt ikke har kendsgerningerne endnu, at det første like, den første kommentar eller deling ikke nødvendigvis er den bedste. Man må gerne reflektere, indsamle viden og fordøje den, inden den kastes ud som sandhed.

Måske kan vi på den måde, allerede med det lille greb, komme det til livs, at vi rammes af bølge efter bølge af nyheder, der alle tager en del af vores energi og kræver vores opmærksomhed. Som Korsgaard skriver i forlængelse af det, er vores opmærksomhed guld værd – fx for politikere (og deres skandaløse opslag på de sociale medier), som næres af den. Derfor er det vildeste, mest radikale, man i visse tilfælde kan gøre, at ignorere dem eller slukke for strømmen. Hvis bare det var nok.

Der er nemlig opstået et problematisk forhold til kendsgerninger. Nu er holdninger også blevet en ting, man møder med en form for respekt, der til tider overtrumfer de ting, der egentlig har rod i virkeligheden: "Det 20. århundredes antiautoritære strømninger gav os retten til at betvivle falske autoriteter, men retten er slået om i en mulighed for at tvivle på enhver, og kendsgerninger er dermed ikke længere beskyttet af respekt. I det Trumpske verdensbillede synes alt således potentielt muligt."

Så længe idealet om den nøgne journalist, der objektivt fx refererer to sider af sagen på lige fod, findes, er det meget svært at blive klogere på den egentlige sandhed. Løgner har gode vilkår, når journalisterne ikke sætter spørgsmålstejn ved den – når holdninger/gisninger sidestilles med kendsgerninger. Korsgaard mener, at den lidenskabeligt sandhedssøgende journalist må komme på banen. Når man læser hendes argumentation ud fra fx en artikel i Berlingske, hvor Trumps "viden" om valgfusk fremstilles som sand i overskriften og store dele af artiklen, kan man kun give hende ret. Man må gerne lægge sit lod i den vægtskål, der fremmer sandheden, i stedet for at sidestille to sider af en historie, selvom den ene åbenlyst (ikke nødvendigvis for læseren) er usand.

I sidste ende handler det om, at vi skal stoppe vores efterspørgsel på løgner og lade være med at give den opmærksomhed, når vi møder den. På den måde kan vi være med til at bevare håbet og navigere frem mod en bedre offentlig samtale, hvor det ikke er vigtigst at komme først, men i stedet at tale sandt, reflekteret og for at bruge Korsgaards ord: Kløgtigt. Læs meget gerne denne lille bog, den giver dig noget at tænke over.

Hent bogen gratis her (<http://www.xn--denderrberlyver-nlb.dk/>)

BOGDETALJER

Andre bøger af Lea Korsgaard